

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 167

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 februarie 2018

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
ACTE ALE SENATULUI				
19.	— Hotărâre la Propunerea de Directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în ceea ce privește obligația de respectare a cotei standard minime — COM (2017) 783	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 667 din 24 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.....	2-4			
Decizia nr. 716 din 9 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	5-6			
Decizia nr. 800 din 5 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal....	7-10			
Decizia nr. 830 din 14 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 și art. 53 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	11-13			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
11.	— Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Zeletin, județul Buzău.....	13		
		122.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Vințu de Jos, județul Alba	14
		123.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Munteni-Buzău, județul Ialomița	14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI				
		35.	— Ordin de aprobare a unor reguli specifice privind stabilirea tarifelor reglementate pentru serviciul de distribuție în sectorul gazelor naturale, pentru anul 2018, și de completare a Metodologiei de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de distribuție în sectorul gazelor naturale, începând cu a treia perioadă de reglementare, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 42/2013	15
ACTE ALE CORPULUI EXPERTILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA				
		18/437.	— Hotărâre privind aprobarea publicării Tabloului Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România	16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**la Propunerea de Directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în ceea ce privește obligația de respectare a cotei standard minime — COM (2017) 783**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/63 din 15.02.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că Propunerea de Directivă respectă principiul subsidiarității deoarece Uniunea a stabilit dispoziții armonizate privind aplicarea cotelor de TVA prin Directiva privind TVA. Aceste dispoziții pot fi modificate, iar valabilitatea lor poate fi prelungită numai printr-un act al Uniunii, iar legislațiile statelor membre nu se pot abate de la normele armonizate. În consecință, numai prin acțiuni la nivelul Uniunii se

pot realiza obiectivele propunerii și se poate asigura un tratament egal al cetățenilor din Uniunea Europeană.

Propunerea respectă principiul proporționalității deoarece menține situația actuală, în care statele membre aplică o cotă standard de TVA de minimum 15%.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 19 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 19 februarie 2018.
Nr. 19.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 667**din 24 octombrie 2017****referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Cristian Ioan Dogaru în Dosarul nr. 5.190/180/2016/a1 al Judecătorei Bacău — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 2.393D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că este neîntemeiată critica prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale, reprezentată de Decizia nr. 515 din 9 octombrie 2014. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Legea fundamentală, față de susținerile autorului excepției, potrivit cărora dreptul cambial ar fi un drept derogatoriu de la dreptul comun, astfel că taxarea acțiunilor în această materie ar trebui reglementată distinct, apreciază că se pune în discuție o omisiune legislativă, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.190/180/2016/a1, **Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Cristian Ioan Dogaru într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare a unei taxe judiciare de timbru.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată că a formulat opoziție cambială prin care a invocat neregularitatea formală a unui titlu cambial reprezentat de un bilet la ordin, fără să invoce motive de fapt și de drept referitoare la fondul dreptului, așadar fără a pune în discuție creanța ce se execută. Precizează că, prin eventuala admitere a opoziției, instanța va constata că titlul nu are valoare cambială, ci este un înscris sub semnătură privată, dar creanța se va menține, doar că nu va mai avea la bază un titlu cambial, ci va fi valorificată pe calea dreptului comun, ca înscris sub semnătură privată. Arată că prin opoziția cambială nu se invocă excepții sau apărări care să vizeze fondul, respectiv creanța în sine a creditorului, ci se invocă excepții de ordin formal care sunt specifice dreptului cambial, situație în care nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Mai precizează că în actul normativ menționat nu este fixată o taxă judiciară de timbru în materie cambială, care constituie o ramură distinctă a dreptului, derogatoriu, special și prioritar față de normele dreptului comun, însă practica în materie a fost consecventă în a asimila timbrajul opoziției cambiale cu cel aferent contestației la executare. Arată că, în cauză, instanța se substituie legiuitorului, calculând taxa judiciară de timbru la valoarea ce se execută, punând petentul în imposibilitatea efectivă de a achita această taxă oneroasă și încălcându-i accesul la justiție. Precizează că principiul accesului liber la justiție implică și adoptarea de către legiuitor de reguli de procedură clare, prin care să se prescrie cu precizie condițiile în care justițiabilul își poate exercita drepturile procesuale, inclusiv situația reglementării pentru fiecare materie a taxelor judiciare de timbru, pentru a evita situațiile de echivoc ce blochează accesul petentului la valorificarea drepturilor sale. Arată, totodată, că, în opinia sa, o lege care conține o lacună ce este interpretată de instanțe în detrimentul justițiabilului nu întrunește exigențele de claritate, precizie și previzibilitate și este incompatibilă cu principiul prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție.

6. **Judecătoria Bacău — Secția civilă** apreciază că „în aparență art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu încalcă principiile constituționale invocate de contestator, respectiv principiul accesului liber la justiție sau cel al legalității stabilirii impozitelor, taxelor și a oricăror alte venituri la bugetul statului”.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 515 din 9 octombrie 2014.

9. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 515 din 9 octombrie 2014 și nr. 503 din 7 octombrie 2014, în sensul constituționalității prevederilor de lege criticate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, care au următoarea redactare: „(3) *În cazul în care prin contestația la executare silită se invocă, în condițiile art. 712 alin. (2) din Codul de procedură civilă, și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului, taxa de timbru se stabilește potrivit art. 3 alin. (1)*”.

13. Art. 712 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, la care face referire textul de lege criticat, prevede că, în cazul în care executarea silită se face în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească, se pot invoca în contestația la executare și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, numai dacă legea nu prevede în legătură cu acel titlu executoriu o cale procesuală specifică pentru desființarea lui.

14. Dispozițiile art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, la care textul de lege criticat face, de asemenea, trimitere, reglementează formulele generale de calcul al taxei judiciare de timbru pentru acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, care se stabilesc în funcție de valoarea obiectului litigiului.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității, la art. 21 privind dreptul de acces liber la justiție și art. 139 alin. (1) potrivit cărora impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege. Se invocă și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat se referă la modalitatea de stabilire a taxei judiciare de timbru ce trebuie achitată în cazul contestației la executarea silită formulată în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească și face referire la art. 712 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, care prevede că, într-o asemenea ipoteză, se pot invoca în contestația la executare și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, dacă legea nu prevede în legătură cu acel titlu executoriu o cale procesuală specifică pentru desființarea lui. În prezent, după republicarea Codului de procedură civilă în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, dispozițiile legale menționate se regăsesc la art. 713 alin. (2) și instituie o regulă diferită față de cea privitoare la executarea silită care se face în temeiul unei hotărâri judecătorești sau arbitrale, prevăzută în art. 713 alin. (1) din Codul de procedură civilă, când debitorul nu va putea invoca pe calea contestației motive de fapt sau de drept pe care le-ar fi putut opune în cursul judecării în primă instanță sau într-o cale de atac ce i-a fost deschisă.

17. În ipoteza avută în vedere de textul de lege supus controlului de constituționalitate, taxa judiciară de timbru ce trebuie achitată pentru introducerea contestației la executare se calculează în funcție de valoarea obiectului litigiului, potrivit formulelor generale cuprinse în art. 3 alin. (1) din Ordonanța de

urgentă a Guvernului nr. 80/2013, referitoare la calculul taxei judiciare de timbru pentru acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești.

18. Dispozițiile art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, criticate în cauza de față, reprezintă o excepție de la regula instituită prin art. 10 alin. (2) din același act normativ, potrivit căreia, în cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite, dar taxa nu poate depăși suma de 1.000 lei, indiferent de valoarea contestată, iar în cazul în care obiectul executării silită nu este evaluabil în bani, contestația la executare se taxează cu 100 lei. Așadar, legiuitorul a reglementat regula generală potrivit căreia nivelul taxei judiciare de timbru aferente contestației la executare este plafonat la maximum 1.000 lei, când obiectul executării este evaluabil în bani, respectiv la 100 lei, când obiectul executării silită nu este evaluabil în bani. În schimb, așa cum a observat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 515 din 9 octombrie 2014 (paragraful 17), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, dispozițiile art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 permit, prin formularea contestației la executare, antamarea fondului dreptului cuprins în titlul executoriu, fără să se limiteze strict la modalitatea de executare a drepturilor deja stabilite, dar numai în cazul în care executarea silită se face în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească. Curtea a reținut că, într-o astfel de situație, debitorul are posibilitatea să invoce și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, ceea ce convertește contestația la executare într-o nouă cale de atac cu efect devolutiv, interesul debitorului constând în desființarea titlului executoriu.

19. În acest context, Curtea a apreciat (paragraful 18 din decizia menționată) că este firească distincția operată de legiuitor între situația reglementată la art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 și cea corespunzătoare art. 10 alin. (3) din aceeași ordonanță, astfel că formula de calcul al taxei judiciare de timbru aferentă unei astfel de contestații la executare (atipice) se calculează la fel ca în cazul unei noi acțiuni judiciare, deci prin raportare la art. 3 alin. (1) din ordonanță. Curtea a precizat că, dacă o asemenea taxă judiciară de timbru nu ar fi fost reglementată, legiuitorul ar fi generat o discriminare negativă a justițiabililor ce formulează contestația la executare pe calea acțiunii principale, în condițiile art. 10 alin. (2), ceea ce ar fi fost contrar art. 16 alin. (1) din Constituție.

20. În cauza de față, autorul excepției arată că a formulat opoziție cambială prin care a invocat neregularitatea formală a unui titlu cambial reprezentat de un bilet la ordin, fără să invoce motive de fapt și de drept referitoare la fondul dreptului, fără a

pune în discuție creanța ce se execută. Arată că prin opoziția cambială nu se invocă excepții sau apărări care să vizeze fondul, respectiv creanța în sine a creditorului, ci se invocă excepții de ordin formal care sunt specifice dreptului cambial, situație în care nu ar fi aplicabile prevederile art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Mai precizează că în actul normativ menționat nu este fixată o taxă judiciară de timbru în materie cambială, însă practica în materie a asimilat timbrajul opoziției cambiale cu cel aferent contestației la executare. Arată că, în cauză, instanța se substituie legiuitorului, calculând taxa judiciară de timbru la valoarea ce se execută, punând petentul în imposibilitatea efectivă de a achita această taxă oneroasă și încălcându-i accesul la justiție.

21. Față de aceste critici, Curtea reține că, prin art. 16 al titlului IV din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, legiuitorul a înlocuit sintagma inițială de „*opoziție la executare*” din cuprinsul art. 62 din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 100 din 1 mai 1934, cu cea de „*contestație la executare*”. În aceste condiții, nu se poate susține că există un vid legislativ, complinit doar prin voința arbitrară a instanței, deoarece sintagma de „*opoziție la executarea cambiei*” este asimilată cu sintagma de „*contestație la executare*”. Ca atare, textul de lege criticat întrunește elemente suficiente care să asigure claritatea și previzibilitatea acestuia, astfel că nu se încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. Conform prevederilor ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate, debitorul are posibilitatea să invoce și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, altul decât o hotărâre judecătorească, ceea ce convertește contestația la executare într-o nouă cale de atac cu efect devolutiv, fiind justificat ca formula de calcul al taxei judiciare de timbru aferentă unei astfel de contestații la executare (atipice) să se calculeze la fel ca în cazul unei noi acțiuni judiciare, deci prin raportare la art. 3 alin. (1) din ordonanță (a se vedea Decizia nr. 515 din 9 octombrie 2014, mai sus citată).

22. Totodată, Curtea reamintește cele statuate în jurisprudența sa constantă, în sensul că accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție; accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești [a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 118 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 13 mai 2014, Decizia nr. 649 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2015, paragraful 14, sau Decizia nr. 279 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 4 iulie 2016, paragraful 17].

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Ioan Dogaru în Dosarul nr. 5.190/180/2016/a1 al Judecătoriei Bacău — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 10 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Bacău — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 716

din 9 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) și (3)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Radu-Gheorghiu Bazăverde în Dosarul nr. 2.971/63/2016 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.465D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției. Lipsește partea Spitalul Orășenesc Balș. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că o parte dintre contractele individuale de muncă încheiate prevăd o perioadă de probă, dar că această posibilitate a fost utilizată, în practică, foarte rar. Instanța de contencios constituțional urmează să aprecieze asupra efectelor folosirii perioadei de probă asupra predictibilității sistemului public și asupra performanțelor acestuia.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că stabilirea unei perioade de probă se circumscrie legii și poate fi inserată în cadrul unui contract individual de muncă, indiferent de modul de ocupare a postului - cu sau fără concurs. Această perioadă reprezintă o modalitate de verificare a aptitudinilor salariatului de către angajator. De asemenea, solicită să fie avute în vedere și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 334 din 10 aprilie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 13 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.971/63/2016, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Radu-Gheorghiu Bazăverde în cadrul unui litigiu de muncă.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (2) din Constituție. În acest sens, arată că dispozițiile art. 31 din Codul muncii, care instituie posibilitatea stabilirii unei perioade de probă în vederea

evaluării aptitudinilor salariatului, sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și medicilor care încheie un contract individual de muncă în urma promovării unui concurs. Astfel, dispozițiile art. 2, art. 14, art. 15 și art. 16 din Metodologia privind organizarea concursurilor de ocupare a posturilor de medic, medic dentist, farmacist, biolog, biochimist și chimist din unitățile sanitare publice, a funcțiilor de șef de secție, șef de laborator și șef de compartiment din unitățile sanitare publice fără paturi, respectiv a funcției de farmacist-șef în unitățile sanitare publice cu paturi, din 9 iulie 2015, reglementează dreptul candidatului declarat promovat al concursului pentru ocuparea postului de medic de a încheia un contract individual de muncă pe durată nedeterminată cu unitatea sanitară, drept care nu poate fi îngădit sau limitat prin reglementarea unei perioade de probă. În acest context, dispozițiile art. 31 alin. (1) și (3) din Codul muncii golesc de conținut drepturile salariatului medic aflat în perioada de probă, câtă vreme acesta poate fi exclus din rândul personalului salarizat al angajatorului doar ca urmare a unei înștiințări scrise care poartă denumirea de notificare, eludându-se în integralitate dispozițiile metodologiei amintite.

7. Totodată, autorul excepției consideră că textul de lege criticat creează o discrepanță între salariatul medic aflat în perioada de probă și salariatul medic care nu se află într-o asemenea perioadă, sub aspectul încetării raporturilor de muncă. Astfel, deși obligațiile sunt similare, desfacerea contractului de muncă nu se bucură de aceleași garanții. De asemenea, arată că art. 450 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății prevede dispoziții speciale cu privire la cercetarea, sancționarea și răspunderea medicului.

8. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

10. **Guvernul**, invocând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 334 din 10 aprilie 2012, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

11. **Avocatul Poporului**, amintind aceeași decizie a Curții Constituționale, arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora: „(1) Pentru verificarea aptitudinilor salariatului, la încheierea contractului individual de muncă se poate stabili o perioadă de probă de cel mult 90 de zile calendaristice pentru funcțiile de execuție și de cel mult 120 de zile calendaristice pentru funcțiile de conducere. [...]”

(3) Pe durata sau la sfârșitul perioadei de probă, contractul individual de muncă poate înceta exclusiv printr-o notificare scrisă, fără preaviz, la inițiativa oricăreia dintre părți, fără a fi necesară motivarea acesteia.”

15. Autorul excepției susține că aceste texte de lege contravin următoarelor prevederi constituționale: art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 41 alin. (2) referitor la dreptul la muncă.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției critică dispozițiile art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 53/2003 din mai multe perspective. Astfel, unul dintre aspectele invocate privește o pretinsă necorelare între dispozițiile art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 53/2003 și cele ale Ordinului ministrului sănătății nr. 869/2015 pentru aprobarea metodologiilor privind organizarea și desfășurarea concursurilor de ocupare a posturilor de medic, medic dentist, farmacist, biolog, biochimist și chimist din unitățile sanitare publice, precum și a funcțiilor de șef de secție, șef de laborator și șef de compartiment din unitățile sanitare fără paturi, respectiv a funcției de farmacist-șef în unitățile sanitare publice cu paturi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 14 iulie 2015. Or, Curtea, în acord cu cele statuate în mod constant în jurisprudența sa, reține că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. În acest sens, este Decizia nr. 44 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 10 iunie 2013, sau Decizia nr. 530 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 13 ianuarie 2014.

17. Un alt aspect de neconstituționalitate invocat privește pretinsul caracter discriminatoriu al dispozițiilor de lege criticate. În acest sens, autorul excepției compară medicii aflați în perioada de probă și medicii care nu se află într-o asemenea

perioadă de probă, din perspectiva modalităților de încetare a raporturilor de muncă. Curtea observă însă că cele două categorii de persoane comparate se află în situații diferite. Astfel, cu privire la regimul juridic aplicabil contractelor individuale de muncă în care s-a prevăzut o perioadă de probă, Curtea, prin Decizia nr. 334 din 10 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2012, a arătat că „a fost expres reglementat de legiuitor ca fiind unul special față de cele pentru care nu se stabilește o atare perioadă. De aceea, pentru a verifica aptitudinile profesionale ale angajatului, legiuitorul a introdus și o condiție specială, aplicabilă raportului de muncă astfel încheiat, și anume notificarea prevăzută la art. 31 alin. (3) din Codul muncii, notificare ce nu trebuie motivată și care echivalează cu faptul că aptitudinile profesionale ale angajatului nu corespund cerințelor postului. Este o decizie discreționară luată de angajator, acesta deținând o poziție care presupune inclusiv luarea unei atari decizii. De altfel, clauza contractuală criticată încurajează perfecționarea profesională continuă a angajaților, fiind convenită și agreată de ambele părți la încheierea contractului.”

18. De asemenea, Curtea amintește că, potrivit celor statuate în jurisprudența sa, așa cum este Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, „egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceleiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat.”

19. Prin urmare, având în vedere situația diferită a celor două categorii de salariați comparate, pe de o parte, și conținutul prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, de cealaltă parte, Curtea constată că susținerile autorului excepției privind încălcarea principiului egalității în drepturi sunt neîntemeiate.

20. În sfârșit, analizând critica referitoare la existența unui regim juridic special aplicabil răspunderii disciplinare a cadrelor medicale, prevăzut de art. 450 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, Curtea apreciază că această critică se referă, în realitate, la aspecte de aplicare a legii, care excedează competenței sale.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Radu-Gheorghiu Bazăverde în Dosarul nr. 2.971/63/2016 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 800

din 5 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal, excepție ridicată de Florin Albu în Dosarul nr. 23.147/233/2015 al Judecătoriei Galați — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 723D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 999D/2017, nr. 1.278D/2017, nr. 1.414D/2017, nr. 1.438D/2017, nr. 1.638D/2017 și, respectiv, nr. 2.125D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal, excepție ridicată din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară, în Dosarul nr. 37.821/299/2016 al Judecătoriei Sectorului 1 București, de Dorel Bisoc în Dosarul nr. 21.715/197/2014 al Curții de Apel Brașov — Secția penală, de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea în Dosarul nr. 1.588/187/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Ștefan Mladin în Dosarul nr. 17.742/299/2011 (178/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală, de Octavian Vădineanu în Dosarul nr. 29.663/215/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și, respectiv, de Angelica Dorina Todea în Dosarul nr. 6.309/100/2013 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

4. La apelul nominal răspunde, în Dosarul Curții nr. 1.438D/2017, pentru partea Societatea Delta ACM 93 — S.R.L. din București, avocat Iulian Nedelcu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc autorii excepției și celelalte părți din dosarele conexe, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar apărătorul prezent și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 999D/2017, nr. 1.278D/2017, nr. 1.414D/2017, nr. 1.438D/2017, nr. 1.638D/2017 și nr. 2.125D/2017 la Dosarul nr. 723D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorului prezent, care solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Depune, în acest sens, concluzii scrise.

7. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 din Codul

penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal, având în vedere Decizia Curții nr. 518 din 6 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 26 septembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 22 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 23.147/233/2015, **Judecătoria Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Florin Albu, în soluționarea cauzei penale în care s-a dispus trimiterea în judecată a acestuia pentru săvârșirea infracțiunii de neglijență în serviciu.

9. Prin Încheierea din 24 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 37.821/299/2016, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară, în soluționarea plângerii formulate de persoana vătămată, în temeiul art. 340 din Codul de procedură penală, împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror prin Ordonanța nr. 8.769/P/2014 din 21 iulie 2016. În cauză, s-au efectuat cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii de neglijență în serviciu prevăzute de art. 298 din Codul penal raportat la art. 308 din Codul penal. Prin actul de sesizare a instanței de control constituțional, judecătorul de cameră preliminară a admis plângerea formulată de persoana vătămată împotriva ordonanței de clasare, a constatat legalitatea administrării probelor și efectuării actelor de urmărire penală, a desființat ordonanța de clasare și a trimis cauza la procuror pentru completarea urmăririi penale.

10. Prin Încheierea din 23 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 21.715/197/2014, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Dorel Bisoc în soluționarea apelurilor declarate, printre alții, de autorul excepției, împotriva Sentinței penale nr. 645 din 7 aprilie 2016, pronunțată de Judecătoria Brașov în Dosarul nr. 21.715/197/2014. În cauză, autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de neglijență în serviciu, prevăzută de art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969, prin Rechizitoriul nr. 9.905/P/2010 din 17 martie 2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Brașov.

11. Prin Încheierea din 28 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.588/187/2016, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de reprezentantul Ministerului Public în soluționarea apelului declarat de inculpatul apelant Ioan Lucian Scrofan împotriva Sentinței penale nr. 252 din 9 decembrie 2016, pronunțată de Judecătoria Beiuș, inculpatul apelant fiind trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de neglijență în serviciu, faptă prevăzută de art. 298 din Codul penal.

12. Prin Încheierea din 4 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 17.742/299/2011 (178/2016), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 din Codul**

penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal. Excepția a fost ridicată de Ștefan Mladin în soluționarea apelurilor declarate, printre alții, de autorul excepției, împotriva Sentinței penale nr. 557 din 8 septembrie 2015, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în Dosarul nr. 17.742/299/2011. În cauză, autorul excepției a fost trimis în judecată și condamnat în primă instanță pentru săvârșirea infracțiunii de neglijență în serviciu.

13. Prin Încheierea din 10 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 29.663/215/2015, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Octavian Vădineanu în soluționarea apelurilor declarate, printre alții, de autorul excepției, împotriva Sentinței penale nr. 3.695 din 27 octombrie 2016, pronunțată de Judecătoria Craiova în Dosarul nr. 29.663/215/2015 având ca obiect infracțiunea de neglijență în serviciu.

14. Prin Încheierea din 19 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.309/100/2013, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 din Codul penal și ale art. 298 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Angelica Dorina Todea, trimisă în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art. 246 din vechiul Cod penal (abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor) raportat la art. 258 din vechiul Cod penal (fapte săvârșite de alți funcționari). În cauză, potrivit notelor scrise ale autoarei excepției, s-a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 246 din vechiul Cod penal, în infracțiunea de neglijență în serviciu, prevăzută de art. 249 din vechiul Cod penal, urmând ca instanța să se pronunțe și asupra legii penale mai favorabile, respectiv asupra incidenței dispozițiilor art. 298 din Codul penal.

15. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii susțin, în esență, că dispozițiile criticate nu sunt accesibile și previzibile din perspectiva modului de definire a infracțiunii de neglijență în serviciu, sintagma „*neîndeplinirea acesteia sau îndeplinirea ei defectuoasă*” — cu referire la modul de încălcare a îndatoririi de serviciu — neputând conduce la determinarea conduitei care definește elementul material al infracțiunii, același argument fiind valabil și în privința sintagmei „*vătămarea importantă a intereselor legale ale unei persoane*”, care face referire la urmarea imediată a infracțiunii. Susțin, totodată, că formularea echivocă a textelor de lege criticate poate constitui sursa unor interpretări subiective sau a unor abuzuri ce ar putea determina incidența dispozițiilor criticate în situații ce nu ar putea fi anticipate de persoanele acuzate, cu consecința emiterii unor rechizitorii abuzive și a pronunțării unor condamnări pe criterii neobiective, arbitrare. Se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016.

16. **Judecătoria Galați — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată. Apreciază că sintagma „*îndeplinire defectuoasă*” este generală și constituie un element de imprevizibilitate în conduita de conformare a cetățenilor la normele penale. Face referire la Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 și arată că instanța de control constituțional a constatat, în privința infracțiunii de abuz în serviciu, că orice acțiune sau inacțiune a persoanei care se circumscribează calităților cerute subiectului activ, indiferent de gravitatea faptei săvârșite, poate intra în sfera normei de incriminare, ca urmare a interpretării largi ce poate fi dată elementului material din norma penală, ceea ce nu poate corespunde voinței legiuitorului de la momentul incriminării. Instanța consideră că argumentul este aplicabil și în cazul infracțiunii de neglijență în serviciu, fiind necesară o determinare clară, neechivocă a modului și gradului de îndeplinire necorespunzătoare a îndatoririi de serviciu care poate determina includerea faptei în sfera ilicitului penal. Gradul de intensitate a

vătămării produse trebuie să justifice aplicarea sancțiunii penale ca ultimă măsură, iar pentru evaluarea unui asemenea grad norma de incriminare trebuie să fie previzibilă și să ofere determinări clare. Apreciază că o lipsă de previzibilitate în acest sens ar putea fi reținută și în privința sintagmei „*vătămarea importantă a intereselor legale ale unei persoane*”, din cuprinsul art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969. Conduita impusă cetățenilor și urmările vătămătoare ale acesteia trebuie să fie stabilite în mod clar prin lege, iar nu lăsate la aprecierea judecătorului.

17. **Curtea de Apel Brașov — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată. Apreciază că norma de incriminare, atât în vechea reglementare, cât și în noua reglementare, este lipsită de claritate și previzibilitate, ceea ce contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 23 alin. (12) și art. 52. Consideră că sfera noțiunii de îndeplinire defectuoasă a îndatoririlor de serviciu este mult prea largă, astfel încât destinatarul nu cunoaște ce acțiuni îi pot atrage răspunderea penală și care este criteriul în raport de care se apreciază îndeplinirea defectuoasă a acestora. Totodată, în vechiul Cod penal se vorbea despre o tulburare însemnată a bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități dintre cele la care se referă art. 145 sau o pagubă a patrimoniului acesteia, fără a arăta în ce condiții o tulburare este „*însemnată*” sau care este pragul în situația existenței unei pagube în patrimoniul unui/unei organ/instituții de stat/altei unități.

18. **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori** invocă Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016 și opinează că argumentele instanței constituționale se extind și asupra infracțiunii de neglijență în serviciu, cu atât mai mult cu cât ambele infracțiuni sunt de serviciu, prima fiind comisă cu intenție, iar a doua din culpă. Instanța apreciază că nu există niciun motiv pentru care Curtea Constituțională să se îndepărteze de argumentele arătate în decizia citată și să pronunțe o altă soluție în prezenta cauză, în condițiile în care situația este aceeași, doar latura subiectivă a infracțiunii, care nu a format obiectul examinării, fiind diferită. Susține că există o discriminare între infractorii care au comis aceeași infracțiune cu forme diferite de vinovăție, în sensul că, pentru ipoteza care se încadrează în limitele statuate de Curtea Constituțională, aceștia urmează să fie achitați, iar cei care comit fapta în aceeași împrejurare, însă din culpă, urmează să răspundă penal.

19. **Curtea de Apel București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată, deoarece Curtea Constituțională a stabilit, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, care vizează dispozițiile de incriminare a infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanei, că sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” o îndatorire de serviciu nu poate fi înțeleasă decât ca o îndeplinire contrară legii, „prin încălcarea legii”. Reține că latura obiectivă a infracțiunii de neglijență în serviciu este asemănătoare cu latura obiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu, deosebirea între acestea fiind sub aspectul laturii subiective, astfel încât opinează că sintagma „*îndeplinirea ei defectuoasă*” nu ar avea cum să fie interpretată în mod diferit de către instanța de control constituțional.

20. **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori** constată că sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” a mai constituit obiectul analizei Curții Constituționale, fiind pronunțată Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” din cuprinsul acestora se înțelege „*îndeplinește prin încălcarea legii*”. În aceste condiții, instanța opinează că revine Curții Constituționale rolul de a analiza în ce măsură excepția de neconstituționalitate, invocată în prezenta cauză, este întemeiată.

21. **Tribunalul Maramureș — Secția penală** apreciază că textul legal care se solicită a fi declarat neconstituțional este constituțional.

22. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

23. **Guvernul**, exprimându-și punctul de vedere în dosarele conexe, consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Reține că textele de lege criticate incriminează îndeplinirea defectuoasă a unei atribuții de serviciu și invocă Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, paragrafele 60—80, apreciind că motivele expuse în cuprinsul acesteia sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, astfel încât consideră că art. 298 din Codul penal este constituțional în măsura în care prin sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” se înțelege „*îndeplinește prin încălcarea legii*”. În Dosarul Curții nr. 2.125D/2017, Guvernul face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 518 din 6 iulie 2017 și apreciază că excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 249 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal este inadmisibilă.

24. **Avocatul Poporului**, exprimându-și punctul de vedere în dosarele Curții nr. 999D/2017, nr. 1.414D/2017 și nr. 1.438D/2017, consideră că dispozițiile art. 298 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” din cuprinsul acestora se înțelege „*îndeplinește prin încălcarea legii*”. În motivarea punctului său de vedere, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, ale cărei considerente le reține *mutatis mutandis*. În Dosarul Curții nr. 1.278D/2017, Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 780 din 7 noiembrie 2006 și nr. 890 din 16 octombrie 2007, potrivit căruia textul legal este constituțional atât în raport cu art. 23 alin. (12) și art. 20 din Constituție, cât și în raport cu art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În Dosarul Curții nr. 2.125D/2017, Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal a devenit inadmisibilă, ca urmare a pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 518 din 6 iulie 2017.

25. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile scrise depuse la dosar, concluziile apărătorului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal, având următorul conținut:

— Art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969: „*Încălcarea din culpă, de către un funcționar public, a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă s-a cauzat o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia ori*

o vătămare importantă intereselor legale ale unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 2 ani sau cu amendă.”;

— Art. 298 din Codul penal: „*Încălcarea din culpă de către un funcționar public a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă prin aceasta se cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.*”

28. Autorii excepției susțin că normele penale criticate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, respectiv principiul legalității, art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 23 alin. (12) potrivit căruia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 124 alin. (3) privind independența justiției. Totodată, susțin că textele de lege criticate aduc atingere și prevederilor art. 6 și art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, respectiv principiul legalității incriminării. Se invocă și Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției adoptată la New York.

29. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 518 din 6 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 26 septembrie 2017, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*îndeplinirea ei defectuoasă*” din cuprinsul acestora se înțelege „*îndeplinirea prin încălcarea legii*”.

30. În consecință, Curtea constată că devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Având în vedere și faptul că actele de sesizare a Curții Constituționale din dosarele nr. 723D/2017, nr. 999D/2017, nr. 1.278D/2017, nr. 1.414D/2017, nr. 1.438D/2017, nr. 1.638D/2017 și nr. 2.125D/2017 sunt anterioare deciziei de constatare a neconstituționalității, prezenta excepție urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

31. Totodată, Curtea reamintește că, prin Decizia nr. 518 din 6 iulie 2017, precitată, paragrafele 28—30, a reținut că rațiunea incriminării faptei de neglijență în serviciu este similară celei pentru care este incriminat abuzul în serviciu, diferența între cele două infracțiuni distingându-se la nivelul laturii subiective — intenția în cazul abuzului în serviciu, respectiv culpa cu prevedere (ușurința)/culpa fără prevedere sau simplă (neglijența) în cazul infracțiunii de neglijență în serviciu. Latura obiectivă a infracțiunii de neglijență în serviciu este formată, ca și la infracțiunea de abuz în serviciu, din elementul material, însoțit de o cerință esențială, urmarea imediată și legătura de cauzalitate dintre activitatea ilicită și rezultatul produs. Curtea a reținut, de asemenea, că elementul material al laturii obiective al infracțiunii de neglijență în serviciu presupune încălcarea din culpă a unei îndatoriri de serviciu de către un funcționar public sau de către o altă persoană încadrată în muncă (în cazul variantei atenuate prevăzute de art. 308 din Codul penal) prin cele două modalități normative, respectiv „*neîndeplinirea*” ori „*îndeplinirea defectuoasă*” a acesteia.

32. Cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu (inclusiv abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor, incriminat în Codul penal din 1969), Curtea Constituțională a pronunțat

Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”. Totodată, cu privire la abuzul în serviciu contra intereselor publice, incriminat în legea penală anterioară, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 248 din Codul penal din 1969 sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

33. În condițiile în care, în varianta de bază, atât infracțiunea de abuz în serviciu, cât și infracțiunea de neglijență în serviciu prevăd, ca o modalitate normativă identică, „îndeplinirea defectuoasă” a unei îndatoriri de serviciu, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 518 din 6 iulie 2017, precitată, că atât soluția, cât și considerentele deciziilor nr. 405 din 15 iunie 2016 și nr. 392 din 6 iunie 2017, referitoare la modalitatea de interpretare a sintagmei „îndeplinește în mod defectuos”, sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește infracțiunea de neglijență în serviciu. Pe cale de consecință, Curtea a constatat că dispozițiile art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție prin faptul că permit configurarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu prin activitatea altor organe, altele decât Parlamentul — prin adoptarea legii, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție —, sau Guvernul — prin adoptarea de ordonanțe și ordonanțe de urgență, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție (paragrafele 38 și 39).

34. Totodată, în Decizia nr. 518 din 6 iulie 2017, paragrafele 44 și 45, precitată, Curtea a constatat că noua lege penală extinde foarte mult sfera de aplicare a infracțiunii de neglijență în serviciu, neprevăzând condiția ca paguba, respectiv vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice să aibă o anumită valoare, respectiv

ca vătămarea să aibă o anumită intensitate, aspect de natură a face imposibilă delimitarea între abaterile disciplinare sau inerentele greșeli profesionale și infracțiunea de neglijență în serviciu. Așadar, Curtea a constatat că reglementarea în vigoare a infracțiunii de neglijență în serviciu permite încadrarea în conținutul său a oricărei fapte săvârșite din culpă, dacă s-a adus o atingere minimă drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.

35. În aceste condiții, Curtea a constatat că, în ceea ce privește acest aspect, sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016, precitată, paragrafele 75—80, și ale Deciziei nr. 392 din 6 iunie 2017, precitată, paragrafele 46—56, astfel încât, în acord cu acestea, Curtea a reținut că sarcina aplicării principiului *ultima ratio* revine, pe de o parte, legiuitorului, iar, pe de altă parte, organelor judiciare chemate să aplice legea. Astfel, responsabilitatea de a reglementa și aplica, în acord cu principiul anterior menționat, prevederile privind neglijența în serviciu ține atât de autoritatea legiuitoare primară/delegată (Parlament/Guvern), cât și de organele judiciare (Ministerul Public și instanțele judecătorești). Cu alte cuvinte, Curtea a constatat necesitatea complinirii de către legiuitor a omisiunii legislative constatate, sub aspectul valorii pagubei sau intensității/gravității vătămării drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice în vederea asigurării clarității și previzibilității normei penale examinate.

36. Când privește critica referitoare la sintagma „vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane”, Curtea a constatat că sunt valabile *mutatis mutandis* considerentele reținute în Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, precitată, paragrafele 84 și 85, în condițiile în care infracțiunea de neglijență în serviciu este, astfel cum s-a arătat, o infracțiune de rezultat, astfel încât consumarea ei este legată de producerea uneia dintre urmările prevăzute de dispozițiile art. 298 din Codul penal, și anume cauzarea unei pagube sau vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. 1 din Codul penal din 1969 și ale art. 298 din Codul penal, excepție ridicată de Florin Albu în Dosarul nr. 23.147/233/2015 al Judecătoriei Galați — Secția penală, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară, în Dosarul nr. 37.821/299/2016 al Judecătoriei Sectorului 1 București, de Dorel Bisoc în Dosarul nr. 21.715/197/2014 al Curții de Apel Brașov — Secția penală, de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea în Dosarul nr. 1.588/187/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Ștefan Mladin în Dosarul nr. 17.742/299/2011 (178/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală, de Octavian Vădineanu în Dosarul nr. 29.663/215/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și, respectiv, de Angelica Dorina Todea în Dosarul nr. 6.309/100/2013 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați — Secția penală, Judecătoriei Sectorului 1 București, Curții de Apel Brașov — Secția penală, Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, Curții de Apel București — Secția I penală, Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, respectiv Tribunalului Maramureș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 830

din 14 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 și art. 53
din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 și art. 53 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Societatea „Orhideea Gardens” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 21.240/299/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 377D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 7/1996, și, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din aceeași lege, precizând că în materie există jurisprudență a instanței de contencios constituțional, care își menține valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 133R/2016 din 10 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 21.240/299/2008, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 și art. 53 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**, excepție ridicată de Societatea „Orhideea Gardens” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva sentinței prin care Judecătoria Sectorului 1 București a respins ca neîntemeiată plângerea formulată de aceasta împotriva unei încheieri pronunțate de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară al Sectorului 1 București, prin care se solicita anularea acestei încheieri și radierea înscrierii dispuse prin aceasta.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 53 din Legea nr. 7/1996, în redactarea de la data pronunțării încheierii de carte funciară contestată, nu reglementează măsuri eficiente de ocrotire a dreptului de proprietate, atât timp cât, pe cale administrativă, este radiat din

cartea funciară dreptul de proprietate al unui subiect de drept fără a exista o procedură judiciară în acest sens. Textul nu definește sintagma „erori materiale”, astfel că nu este și nu rămâne în afara oricăror discuții că textul se referă la erori materiale evidente, în legătură cu aspecte formale care să nu pună în discuție existența sau întinderea dreptului însuși, din moment ce Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară a modificat Cartea funciară și întinderea dreptului de proprietate înscris în aceasta. Arată că procedura prevăzută de art. 53 din Legea nr. 7/1996 se referă la erori materiale în legătură cu aspecte formale ce nu pun în discuție existența dreptului însuși, dar în speță nu există o situație ipotetică, ci una concretă, cu o afectare directă și imediată a dreptului de proprietate. În acest sens arată că, în opinia funcționarilor Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară, textele criticate din Legea nr. 7/1996, precum și cele din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor de carte funciară, le permit să modifice chiar și întinderea dreptului, contrar dispozițiilor art. 44 din Constituție și celor ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul de proprietate privată. Precizează că, potrivit art. 88 alin. (1) din regulamentul menționat, erorile materiale care nu afectează fondul dreptului, săvârșite cu prilejul înscrierilor sau radierilor, se pot îndrepta, prin încheiere motivată, de către registratorul de la biroul teritorial, la cerere sau din oficiu, gratuit, cu comunicarea încheierii, persoanelor interesate. Se mai arată că legiuitorul a dedicat procedurii de înscriere în cartea funciară un întreg capitol din Legea nr. 7/1996, or, potrivit principiului simetriei juridice, procedura de rectificarea înscrierilor în cartea funciară trebuie instituită printr-o normă egală ca forță juridică cu cea prin care s-a reglementat procedura de înscriere în cartea funciară, respectiv prin lege organică, iar nu prin regulament aprobat de directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, așa cum prevede art. 33 alin. (6) din Legea nr. 7/1996, contrar dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, referitoare la obligativitatea reglementării prin lege organică a regimului general al proprietății și celor ale art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, care consacră principiul separației puterilor în stat. Autoarea excepției mai arată că, în măsura în care procedurile lasă loc echivocului și unei aplicări vădit eronate, permițând încălcarea continuă a dreptului său de proprietate, este evident că textul de lege are o problemă de constituționalitate.

6. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** precizează că, prin Decizia nr. 723 din 1 iunie 2010, Curtea Constituțională a admis excepția de

neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (6) din Legea nr. 7/1996, astfel că, în cauza de față, excepția este inadmisibilă. În ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din Legea nr. 7/1996, arată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a apreciat că este neîntemeiată.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 33 și art. 53 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, în redactarea pe care acestea le aveau la data aplicării, respectiv 12 august 2008. Este vorba despre prevederile cuprinse în Legea nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, având următorul conținut normativ:

— Art. 33: „(1) În cazul în care cuprinsul cărții funciare nu corespunde, în privința înscrierii, cu situația juridică reală, se poate cere rectificarea sau, după caz, modificarea acesteia.

(2) Prin rectificare se înțelege radierea, îndreptarea sau menționarea înscrierii oricărei operațiuni, susceptibilă a face obiectul unei înscrieri în cartea funciară.

(3) Prin modificare se înțelege orice schimbare privitoare la aspecte tehnice ale imobilului, schimbare care nu afectează esența dreptului care poartă asupra aceluși imobil. Modificarea nu se poate face decât la cererea titularului dreptului de proprietate.

(4) Rectificarea înscrierilor în cartea funciară se poate face fie pe cale amiabilă, prin declarație autentică, fie în caz de litigiu, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

(5) Erorile materiale săvârșite cu prilejul înscrierilor în cartea funciară pot fi îndreptate la cerere sau din oficiu.

(6) Procedura de rectificare a înscrierilor în cartea funciară, a modificărilor și cea de îndreptare a erorilor materiale se va stabili prin regulament aprobat de directorul general al Agenției Naționale.”;

— Art. 53: „(1) Erorile materiale săvârșite cu prilejul înscrierilor sau radierilor se pot îndrepta, prin încheiere motivată, de către registratorul de la biroul teritorial, la cerere sau din oficiu, cu comunicarea acesteia persoanei interesate.

(2) În acest caz se vor aplica, prin asemănare, dispozițiile art. 36—38.”

12. În prezent, aceste prevederi de lege sunt abrogate, dar, întrucât reprezintă temeiul de drept pe care reclamanta-recurentă și-a întemeiat acțiunea, devin incidente cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora pot fi supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4), care consacră principiul separației

puterilor în stat, art. 44 privind protecția dreptului de proprietate privată și în art. 73 alin. (3) lit. m) care prevăd obligativitatea reglementării prin lege organică a regimului general al proprietății. Se invocă, de asemenea, prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul de proprietate privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la criticile prin raportare la prevederile art. 1 alin. (4) și art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, în sensul că procedura de rectificare a înscrierilor în cartea funciară, a modificărilor și cea de îndreptare a erorilor materiale nu se poate stabili prin regulament aprobat de directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin Decizia nr. 723 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 22 iunie 2010, Curtea observă că a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 alin. (6) din Legea nr. 7/1996, reținând că, potrivit principiului simetriei juridice, procedura de rectificare a înscrierilor în cartea funciară trebuie instituită printr-o normă legală egală ca forță juridică cu cea prin care s-a reglementat procedura de înscriere în cartea funciară, respectiv prin lege organică. Față de dispozițiile art. 29 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora nu pot forma obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile din legi sau ordonanțe a căror neconstituționalitate a fost deja constatată printr-o decizie anterioară, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (6) din Legea nr. 7/1996 apare ca inadmisibilă.

15. Cu privire la celelalte critici, Curtea observă că, prin Decizia nr. 125 din 3 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 16 martie 2009, a reținut că rectificarea înscrierilor făcute în cartea funciară nu este decât o operație prin care se consemnează acte și fapte juridice extrinseci, operație care are caracterul unei înregistrări. Scopul notării acestor acte și fapte juridice îl constituie exclusiv publicitatea drepturilor reale imobiliare, deci opozabilitatea lor în raport cu terții. De aceea, având în vedere importanța acestor drepturi ce izvorăsc din acte juridice civile, posibilitatea rectificării unor asemenea înscrieri reprezintă o măsură de protecție a dreptului de proprietate și de asigurare a securității circuitului civil.

16. În ce privește dispozițiile art. 53 din Legea nr. 7/1996, Curtea a constatat conformitatea acestora cu dispozițiile constituționale ce garantează dreptul de proprietate privată. Astfel, prin Decizia nr. 1.251 din 6 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 6 noiembrie 2009, instanța de contencios constituțional a reținut că acestea reglementează procedura de îndreptare a erorilor materiale săvârșite odată cu înscrierile sau radierile în/din cartea funciară și care se pot îndrepta la cerere sau din oficiu de către registratorul de la biroul teritorial, prin încheiere motivată ce se comunică persoanei interesate. Curtea a constatat că această procedură se referă la erori materiale în legătură cu aspecte formale ce nu pun în discuție existența dreptului însuși.

17. În cauza de față, însă, autoarea excepției invocă greșita aplicare de către registratorul de carte funciară a prevederilor ce formează obiectul excepției, care a condus la afectarea dreptului său de proprietate privată. Or, verificarea modului de aplicare întră în competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului al cărui obiect îl constituie tocmai cererea de anulare a unei încheieri prin care a fost rectificată cartea funciară pe considerentul că reclamanta nu a prezentat acte de proprietate pentru toate imobilele în discuție. Analizarea situației

de fapt, a realității rezultate din actele dosarului, constituie atributul exclusiv al instanțelor judecătorești. De altfel, în cauză, Curtea de Apel București, soluționând recursul în timpul judecării căruia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, l-a admis, a admis plângerea formulată și a anulat încheierea

de rectificare contestată, constatând greșita aplicare și interpretare a legii la speță.

18. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate se impune a fi respinsă ca inadmisibilă, excedând competenței Curții Constituționale controlul aplicării legii la cazuri individuale.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 și art. 53 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Societatea „Orhideea Gardens” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 21.240/299/2008 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Zeletin, județul Buzău

Având în vedere:

— art. 34 lit. g) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 300.157 din 9.02.2018 privind verificarea îndeplinirii condițiilor legale și propunerea de aprobare a anulării;

— art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Zeletin, județul Buzău, convenită prin Licența de concesiune nr. 2.380/2001, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială MARIAN TRANS

CONSTRUCT — S.R.L., în calitate de concesionar, cu sediul în comuna Chiojdu, județul Bacău, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gigi Dragomir

București, 9 februarie 2018.
Nr. 11.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Vințu de Jos, județul Alba**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Vințu de Jos, județul Alba, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru unitatea administrativ-teritorială Vințu de Jos, județul Alba, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, în unitatea administrativ-teritorială Vințu de Jos, județul Alba, își pierd valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 1 februarie 2018.
Nr. 122.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Munteni-Buzău, județul Ialomița**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Munteni-Buzău, județul Ialomița, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Munteni-Buzău, județul Ialomița, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, pe sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Munteni-Buzău, județul Ialomița, își pierd valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 1 februarie 2018.
Nr. 123.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

de aprobare a unor reguli specifice privind stabilirea tarifelor reglementate pentru serviciul de distribuție în sectorul gazelor naturale, pentru anul 2018, și de completare a Metodologiei de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de distribuție în sectorul gazelor naturale, începând cu a treia perioadă de reglementare, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 42/2013

Având în vedere dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, în temeiul dispozițiilor art. 179 alin. (4) și (5) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea stabilirii și aprobării venitului reglementat unitar, a venitului total unitar, precum și a tarifelor reglementate aferente activității de distribuție reglementată a gazelor naturale desfășurate de operatorii economici licențiați, anul 2018 face parte din perioada a treia de reglementare.

Art. 2. — Prin derogare de la prevederile art. 61 alin. (5) din Metodologia de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de distribuție în sectorul gazelor naturale, începând cu a treia perioadă de reglementare, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 42/2013, cu modificările și completările ulterioare, (*Metodologie*), rata de creștere a eficienței activității reglementate pentru anul 2018 este zero.

Art. 3. — Pentru anul 2018, valoarea termenului „X” din formulele de ajustare anuală a veniturilor unitare reglementate prevăzute în Metodologie este zero.

Art. 4. — Pentru anul 2018, valoarea ratei reglementate a rentabilității capitalului (RoR) este cea aprobată pentru perioada a treia de reglementare, respectiv 8,43%.

Art. 5. — Valoarea consumului tehnologic, aferentă anului 2018, se stabilește la nivelul celei permise fiecărui titular de licență de distribuție pentru anul 2017 la fundamentarea/refundamentarea perioadei a treia de reglementare.

Art. 6. — Diferența dintre valoarea venitului pe care titularii de licență de distribuție sunt îndreptățiți să îl realizeze în anul 2018 pentru desfășurarea activității de distribuție într-o manieră

prudentă și valoarea venitului realizat prin aplicarea tarifelor stabilite pentru anul 2018, precum și câștigurile de eficiență realizate în perioada a treia de reglementare sunt luate în considerare la stabilirea tarifelor în cea de a patra perioadă de reglementare.

Art. 7. — La art. 77 din Metodologia de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de distribuție în sectorul gazelor naturale, începând cu a treia perioadă de reglementare, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 42/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 27 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care operatorul licențiat își dezvoltă activitatea de distribuție prin preluarea de noi concesiuni și/sau creșterea cu mai mult de 15% a cantităților distribuite realizate și a numărului de clienți față de estimările avute în vedere la fundamentare, care generează modificarea costurilor operaționale (OPEX), acesta înaintează ANRE datele pentru o nouă fundamentare, conform prevederilor prezentei metodologii, până la data de 10 martie 2018.”

Art. 8. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei și titularii de licență de operare a sistemelor de distribuție vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 14 februarie 2018.
Nr. 35.

ACTE ALE CORPULUI EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

CORPUL EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA
CONSILIUL SUPERIOR

HOTĂRÂRE privind aprobarea publicării Tabloului Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România

În temeiul:

— art. 20 lit. b) și c) și al art. 21 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— pct. 3, 18, 25, 93 și 147 din Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței naționale a experților contabili și contabililor autorizați din România nr. 1/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 6 din Hotărârea Consiliului superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România nr. 12/262/2012 privind modificarea și completarea structurii pe secțiuni a Tabloului Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România*),

Consiliul superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă publicarea Tabloului Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, prevăzut în anexa nr. 1, cuprinzând experții contabili, contabilii autorizați, precum și persoanele juridice de profil, cu valabilitatea vizei/autorizației de exercitare a profesiei pentru anul 2017 și până la 28 februarie 2018 inclusiv.

Art. 2. — Se aprobă publicarea listei membrilor inactivi experți contabili și contabilii autorizați ai Corpului Experților

Contabili și Contabililor Autorizați din România, fără drept de exercitare a profesiei, prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Organele alese și executive vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentei hotărâri.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2**) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Președintele Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România,
Robert Aurelian Șova

București, 10 februarie 2018.
Nr. 18/437.

*) Hotărârea Consiliului superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România nr. 12/262/2012 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 090328